

Скарбничка

Правдиві слова

ПРИТЧА ПРО
МОНЕТКУ 2

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4

«А МОЙ ПАПА...» 6

ЩЕ ОДНЕ ВІДКРИТТЯ
КОЛУМБА 7

КРАПЛИНА ВОДИ 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

ГОЛУБ 11

Сьогодні восьмирічна дівчинка Ілонка приїхала до дитячого оздоровчого табору. Для маленької школярочки це була захоплююча і визначна подія. Скільки було нових вражень і зі скількома новими друзями познайомилася дівчинка лише за один день!

Усіх дітей, які приїхали відпочивати до табору, розподілили на невеликі групи-загони. Ілонка зауважила, що поряд з нею відпочивають її однолітки, тому тут має бути цікаво і весело. Після смачної вечери вихователі зібрали своїх нових вихованців задля цікавого знайомства та приємного спілкування. Дорослі запитували у кожного школяра, звідки він приїхав до табору, як його звати і коли у нього день народження.

У своєму зошиті вихователі робили особливі позначки навпроти прізвища іменинників. «Напевно, цих щасливчиків чекає щось особливе, здається, колись про це розповідала моя старша

сестричка, – розмірковувала дівчинка. – Зараз літня пора, й іменинників якось будуть вітати, можливо, пригостять чимось смачненьким. Може, коли дійде черга до мене, і мені вигадати, що я народилася влітку. Усіх присутніх тут я бачу вперше, а отже, мене вони не знають і здогадатися ні про що не зможуть. Що-правда, мій день народження восени...» Від усіх цих думок Ілонці було якось ніяково. Вона розуміла, що говорити неправду – це погано. Ілонка пригадала слова матері, яка завжди повторювала, що все таємне і приховане врешті-решт стане всім відоме. «Як же буде соромно, якщо раптом хтось дізнається правду...». Думки тривожно роїлися в голові, і замість радості її серце огортав неспокій.

Приємний і впевнений голос вихователя розсіяв сумніви. Дівчинка розповіла про себе, зауважуючи, що день народження вона святкує восени. Іван Петрович усміхнувся і сказав, що він народився

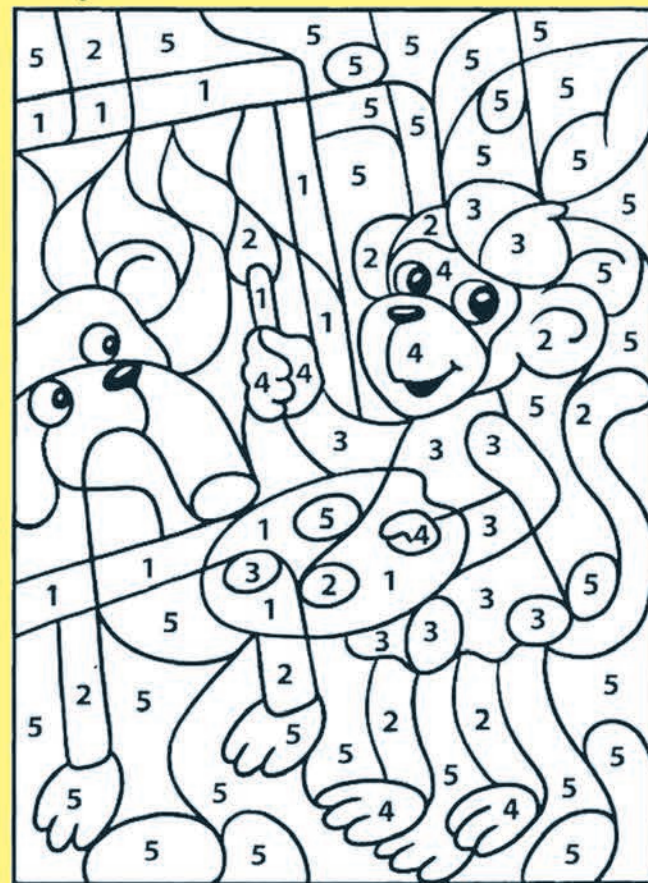
із дівчинкою в один день, хоч, звичайно, у різні роки. Ілонка була рада, що переборолала спокусу. Як же все ж таки чудово – говорити правду!

Іноколи недобрі думки знову з'являлися в голові дівчинки: «Яка ж ти все-таки боягузка, необов'язково було казати правду», – та вона гнала їх від себе.

За тиждень у таборі відбулася приємна й урочиста подія: святкували день народження всіх школярів, які народилися літньої пори. Їх очікувало приємне частування, а ввечері після святкового концерту іменинники отримали солодкі подарунки. Ілонка разом з усіма вітала іменинників, серед них була дівчинка, з якою вона подружилася. Ілонка подолала спокусу, яка непокоїла її, позбавляючи спокою і радості. «Усе гаразд, – думала Ілона, – важливо за будь-яких обставин говорити правду. Потрібно буде про все розповісти мамі, вона щиро порадіє за мене!»

Алла Кривоносова

Раскрась по цифрам.

● – 1 ● – 2 ● – 3 ● – 4 ● – 4

РЫЖИЙ ПЕС В ОШЕЙНИКЕ

3

ЧУДО ДЛЯ СЕСТРИЧКИ

5

СЛОВА И ПОСТУПКИ

10

ПРИТЧА ПРО МОНЕТКУ

Жила якось у кишені у хлопчика одна монетка. Вона жила там недовго, бо хлопчик подарував її своїй мамі. Монетці подобалося жити в кишені у хлопчика, тому що там було тепло. Мама віднесла монетку на ринок, натомість отримавши свіже молоко.

Монетка, усвідомивши, що її передали, спочатку засмутилася, а потім почала мислити позитивніше та чекала з нетерпінням наступної передачі, адже так вона подорожувала по всій країні, побувала на всіх великих ринках, у магазинах,

побачила на своєму шляху різних людей та багато інших монет.

Але одного разу вона потрапила до рук одного дуже відомого колекціонера. Це був дуже розумний чоловік, у нього була велика колекція монет зі всієї планети.

Монетка спочатку злякалася, адже тепер у неї не було змоги вибратися, тож про подорожі доведеться забути. Колекціонер відмив монетку, вона стала чистою та блищала, як новенька, що не могло її не радувати. Ніхто раніше так дбайливо

до неї не ставився. Вона більше не поневірялася по брудних гаманцях, її більше не впускали в бруд на ринку.

Монетці сподобалося жити в окремій оксамитовій коробочці. По сусідству з нею жили так само й інші монети, якими колекціонер дуже пишався. Він беріг їх від тертя, протирав пил, а найголовніше – нікому не віддавав. Він став для них справжнім господарем. Так монетка знайшла свій дім, де тихо та спокійно, і так само добре, як колись у хлопчика в кишені.

Думай о добром

*Думай о добром, мечтай и твори,
Будь в мире лучиком ранней зари.
Думай о добром, думай о светлом!
Добрые мысли тебе принесут
Радость и силы, чтоб выполнить труд.
Думай о добром,
Самом заветном!*

*Будто лошадки в упряжке одной,
Добрые мысли несут нас с собой.
Думай о славном,
думай о вечном!
К целям достойным, к победам добра –
Выполнить их наступает пора.
Думай о главном
С чувством сердечным!*

*Мысль – это семя, а слово – цветы,
Наши дела – это мыслей плоды.*

*Думай о нужном,
Думай о важном,
И обязательно радость придет,
Будто щебечущей стайки полет,
В гомоне дружном
Утром однажды!*

ДОРОЖКА

ДІРИ В ОГОРОЖІ

Жив-був хлопчик із жалювим характером.

Його батько дав йому мішечок із цвяхами і сказав забивати по цвяху в садову огорожу щоразу, коли він буде втрачати терпіння і з кимось сваритися.

Першого дня хлопчик забив 37 цвяхів.

Протягом наступних тижнів він намагався стримуватися, і кількість забитих цвяхів зменшувалася з кожним днем. Виявилося,

що стримуватися легше, ніж забивати цвяхи ...

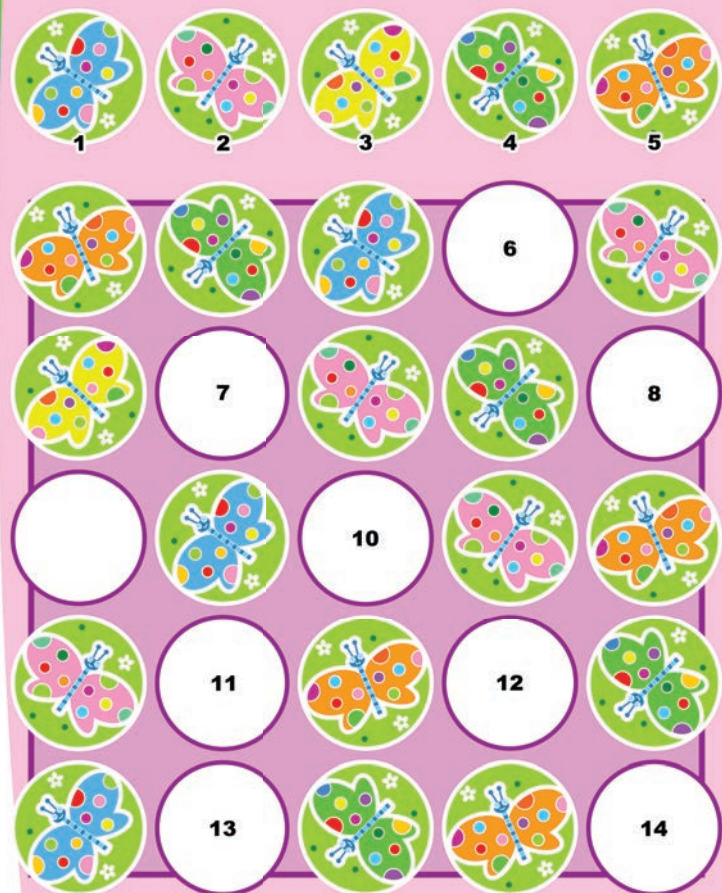
Нарешті настав день, коли хлопчик не забив в огорожу жодного цвяха. Тоді він пішов до свого батька і сказав про це. І батько сказав сину витягати по одному цвяху з огорожі за кожен день, у який він не втратить терпіння.

Дні минали, і нарешті хлопчик зміг сказати батькові, що він витягнув з огорожі всі цвяхи.

Батько привів сина до огорожі і сказав: «Сину мій, ти добре поведився, але подивися на ці діри в огорожі. Вона більше ніколи не буде такою, як раніше. Коли ти з кимось сваришся і говориш речі, які можуть зробити боляче, ти наносиш співбесідникові рану на зразок цієї. Твої слова можуть бути як встромлений ніж для тієї людини. Потім ти його витягнеш, але рана все одно залишиться».

БАБОЧКИ

Каких бабочек не хватает в колонках?

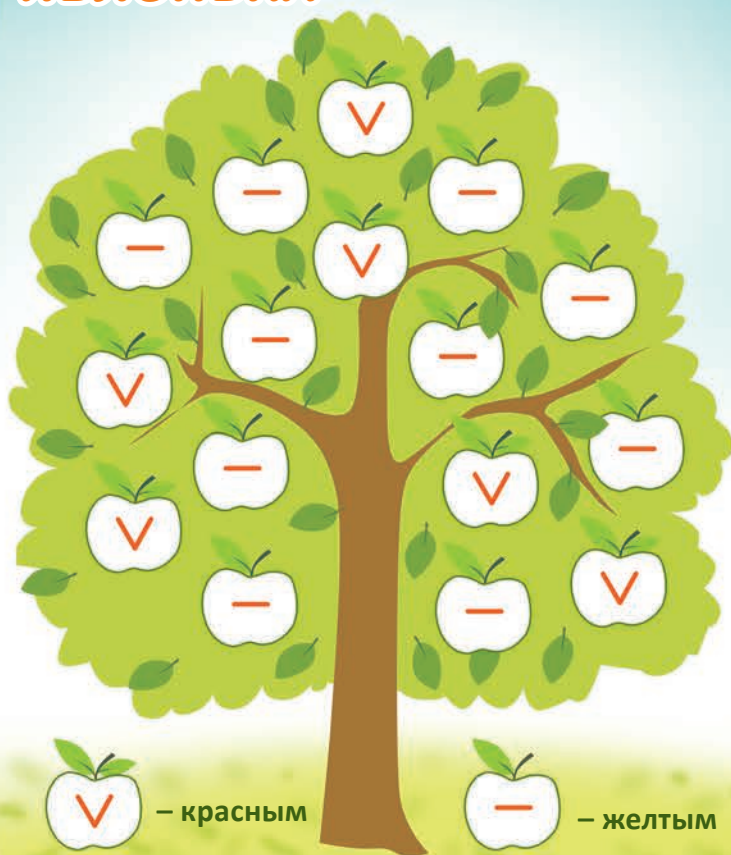
СООБРАЖАЛКИ

Туземец написал названия своих любимых плодов. Прочитай их, используя несколько подсказок.

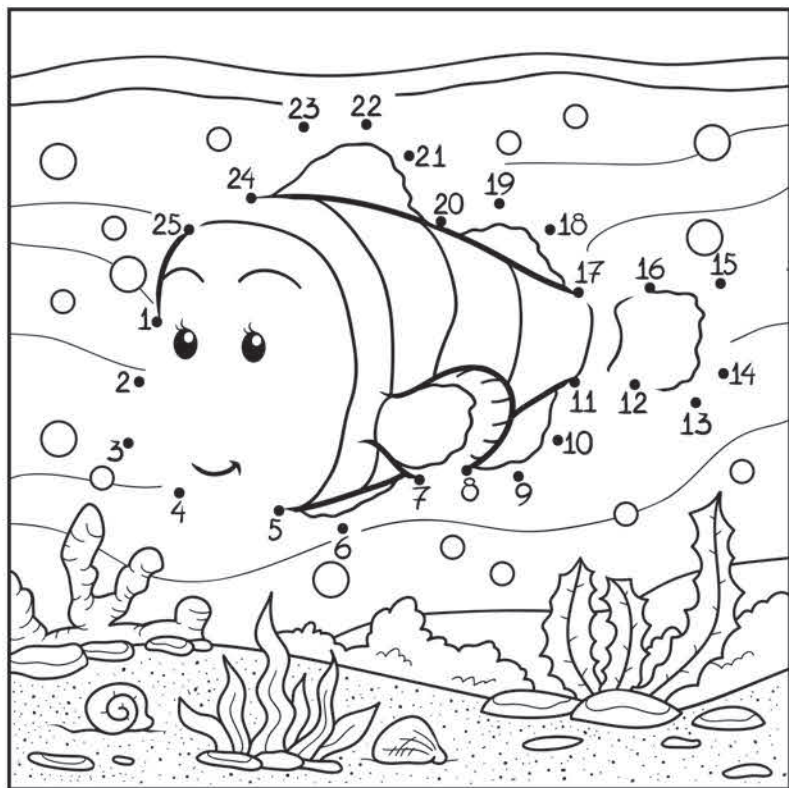
ЯБЛОНЬКА

Раскрась яблоки.

НА ДНЕ МОРСКОМ

Соедини точки и раскрась изображение.

РЫЖИЙ ПЕС В ОШЕЙНИКЕ

Лариса Турчинович

Он был бездомным, а поэтому жил, где придется. Но не подумайте, что у него не было хозяина. Как раз наоборот – за всю его долгую собачью жизнь каких хозяев у него только не было! Сначала он жил в большом красивом доме, где всегда был идеальный порядок. Тогда он был еще милым озорным щенком. А когда подрос, то стало ясно, что он – не породистая собака, а обычная дворняжка. И хозяева решили купить собаку с родословной, а его просто выбросили на улицу, прямо под проливной дождь. Пес прижался к стене соседнего дома, чтобы на него меньше капало, но все равно простудился и заболел. А когда ливень закончился, он, собрав последние силы, побрел по улицам в поисках пищи. Прохожие шарахались от этого мокрого рыжего пса, а некоторые даже били его. Тогда он впервые узнал, что далеко не всем людям можно доверять. О, сколько побоев ему еще предстояло вынести! Он понял, что от людей лучше держаться подальше, и стал обходить прохожих. Наконец ему улыбнулась удача: какая-то девочка, сжавшись над ним, поманила его корочкой хлеба и, погладив, забрала

к себе домой. «Наконец-то, – думал пес, – закончились мои скитания». Но как он ошибался! Ведь он попал в очень бедную семью, где хлеба едва хватало, чтобы накормить детей. Куда там большому голодному псу. И он опять оказался на улице. Потом были и другие хозяева: старая дама, гладившая его против шерсти и державшая его на коврике у порога; строгий мужчина в военной форме, воспитывавший его палкой; дети, натравливавшие его на прохожих, которые его за это били. А в промежутках – бродячая жизнь, постоянный голод и побои. Теперь он уже не подходил к людям в надежде выпросить у них что-нибудь съедобное или хотя бы добрые слова. Пес знал, что вместо этого он получит очередной пинок. И вот однажды, неимоверно устав от бродячей жизни, голода, а больше всего от безнадежности, он подошел к одному из домов. Пес уже не надеялся, что его покормят и приласкают...

Когда же пришел хозяин дома, он почему-то не стал его бить и гнать, а ласково потрепал по спине и сказал:

– Видать, проголодался. Пойдем, накормлю.

Рыжий пес подумал, что все это ему снится. Пока он с жадностью ел щи, которые ему насыпали, хозяин постелил на кухне коврик.

– Здесь ты будешь спать, – сказал он, опять ласково погладив пса.

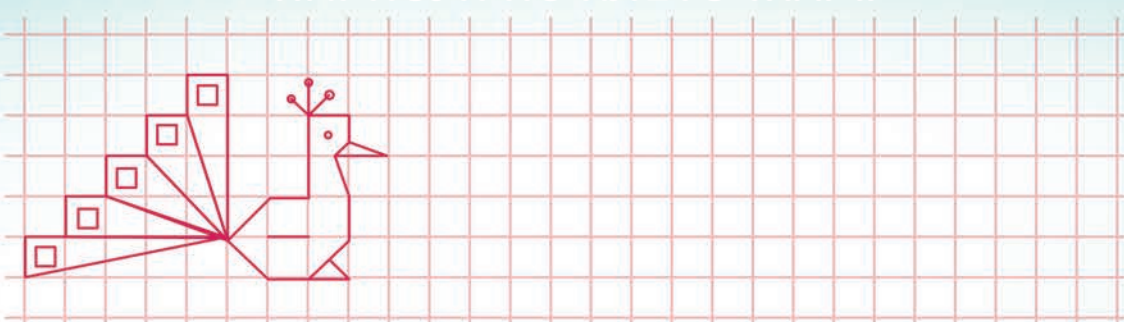
Так и остался рыжий пес в этом доме. За доброту хозяев он платит сторицей: и дом сторожит, и с детьми играет, и тапочки приносит. А больше всего пес гордится своим ошейником. Когда хозяин надевал на него этот ошейник, то сказал:

– Вот, теперь ты – мой. А ошейник означает, что у тебя есть хозяин. Никто больше не посмеет обидеть тебя.

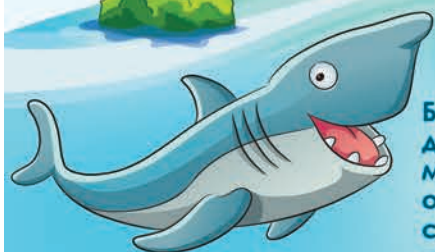
И хотя рыжий пес до сих пор вздрагивает во сне и шарахается, если к нему протягивают руку, он знает, что теперь у него есть хозяин, и подтверждение этому – ошейник.

Мы похожи на этого рыжего пса: бредем по жизни, усталые, часто голодные, жаждущие тепла и ласки, мечтающие о родном доме, где нам никто не сделает больно... Но ведь и у нас есть Хозяин, Который любит нас и никогда не обидит, – Господь.

НАРИСУЙ ПО КЛЕТОЧКАМ.

Познакомься с жителями подводного царства и помоги им выполнить задания.

Акула

Благодаря обтекаемой форме тела при движении вперед акулы испытывают маленькое сопротивление воды, поэтому очень быстро плавают. Китовая акула – самая крупная рыба в мире, длина её тела достигает 12 метров!

Задание 1 Найди тень акулы.

Дельфин

Дельфинов очень легко приручить благодаря тому, что они очень умны и обладают исключительными способностями к обучению. Дельфины, как все китообразные, издают много различных звуков; этот их дельфиний "язык" изучают ученые. Дельфины необыкновенно дружелюбны.

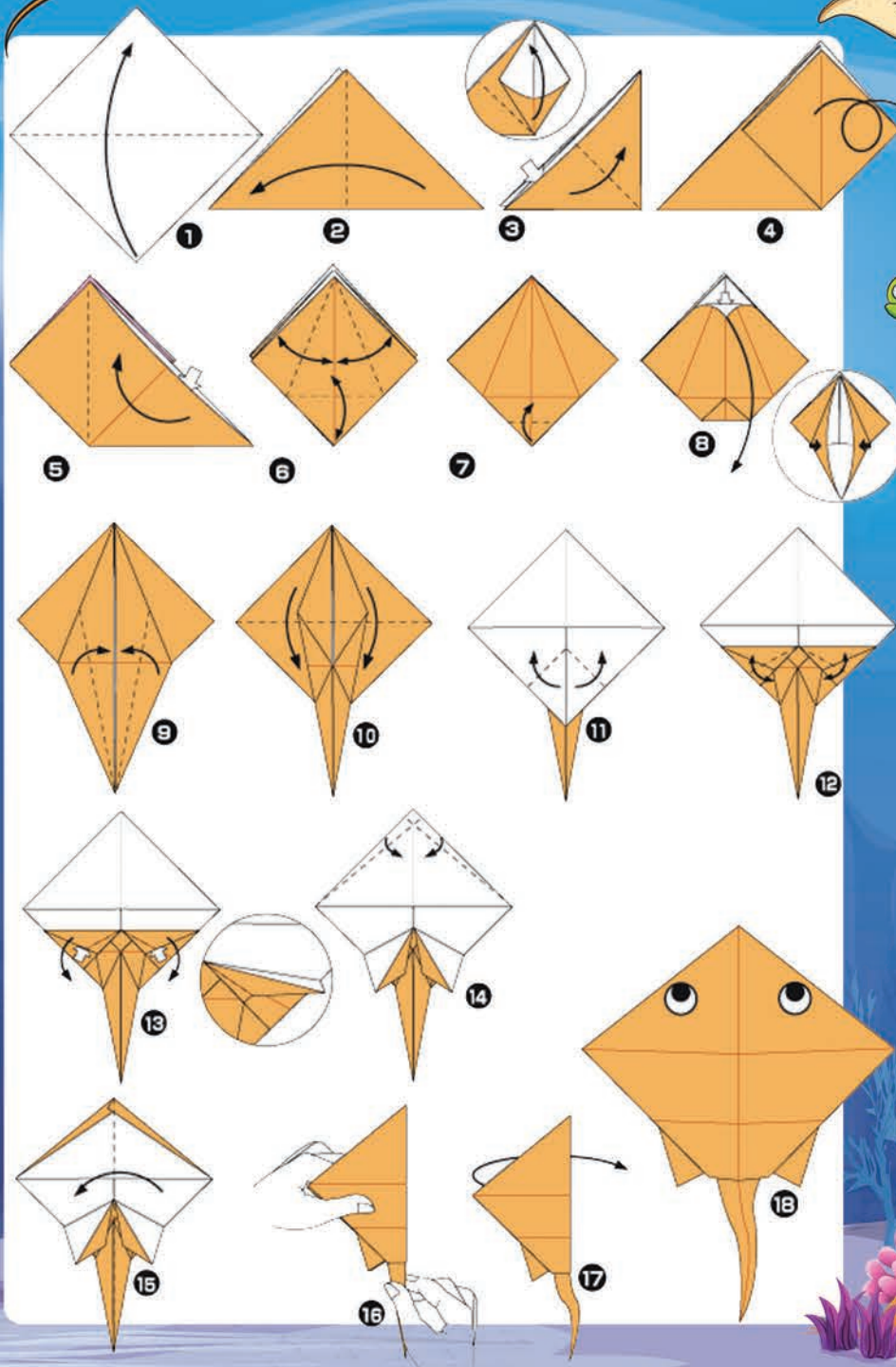
Задание 2 Обведи и раскрась.

Скат

У него сильно сплюснутое тело, из-за чего создается впечатление, что он "летает" по воде. В основном же скат живет на дне, на умеренных глубинах, где замечательно маскируется. У некоторых разновидностей ската на спине есть длинный шип, выделяющий сильный яд. Во рту, расположенном на брюхе, очень много острых зубов.

Задание 3 Сделай ската из бумаги.

Кашалот

Это большое животное достигает до 20 метров в длину. Питается преимущественно головоногими моллюсками, например, кальмарами, а также рыбой. Добывая пищу, он может нырять на глубину до двух тысяч метров, где водятся гигантские кальмары. Кашалот может задерживать дыхание почти на два часа!

Задание 4 Найди слово «кашалот».

Н	К	В	К	О	Н	Г	В	А	Ы
О	А	С	Ц	Л	Е	О	Ш	П	Ф
Л	И	А	Ф	Ы	К	П	Ж	Р	У
Ш	Б	К	А	Ш	А	Л	О	Т	К
Й	З	М	У	И	Ф	Г	Д	И	Е
В	Щ	Т	Л	Б	Ц	О	Г	Я	Н
М	Л	Н	Ь	Ю	Ы	Т	Н	Ф	Р
Т	У	К	Б	С	Я	Л	Ш	И	Т

Марія Власюк

ЧУДО ДЛЯ СЕСТРИЧКИ

Вона була такою крихітною, коли я її вперше побачив. Я полюбив її з першого погляду, адже давно мріяв про сестричку. Моя тітонька народила дівчинку, мою двоюрідну сестричку.

— Як її звати? — запитав я, гладячи крихітну голівку.

— Анісічка, — відповіла тітонька, — дивись, вона тобі усміхається!

Я вже не міг дочекатися, коли вона підросте, і я зможу катати її на своєму велосипеді. Але я хвилювався за неї, тому що тітонька з дядею приїхали до нас не просто так, моїй сестричці потрібно було зробити операцію. Дорослі казали, що потрібно видалити пухирці на шкірі.

Наступного разу ми провідали її в лікарні. Операція пройшла успішно. Анісічка знову усміхалася мені і гралася брязкальцями, які я їй подарував. З дня на день її повинні були виписати з лікарні. Але наступного дня я почув, що мама з татом говорять про Анісічку, у мамі на очах були сльози.

— Що сталося? — перелякався я.

— Розумієш, — відповів тато, — твоя сестричка серйозно захворіла.

— У неї грип?

— Ні, синку, усе набагато складніше, у неї злаякісна пухлина в животу.

— І що, вона помре?

— Ті пухирці, які їй вирізали, були метастазами пухлини, тобто пухлина вже почала розростатися, — тремтячим голосом пояснив тато, — але я вірю, що Бог може зцілити від усякої хвороби.

Ми разом помолилися, щоб добрий Ісус вилікував сестричку.

Через деякий час я знову провідав Анісічку в лікарні. Вона лежала на лікарняному ліжку, як завжди, усміхаючись. І зовсім вона не зважала на те, що підключена до крапельниці...

— Це називається «хіміотерапія», — відповіла тітонька на мій допитливий погляд, — вона має вбити злаякісні

клітини, але, на жаль, і на організм впливає також негативно, знижує імунітет, людина робиться беззахисною перед усіма інфекціями.

Сестричка і так була беззахисною, а тут ще й це...

Наступного дня її здоров'я погіршилося: піднялася висока температура, болів животик. Я все чекав, що мама прийде з лікарні з хорошими новинами. Але мама лише сумно хитала головою, на її очах були сльози. З розмови батьків я зрозумів, що Анісічці дуже погано, вона нічого вже не їсть і навіть не має сили плакати.

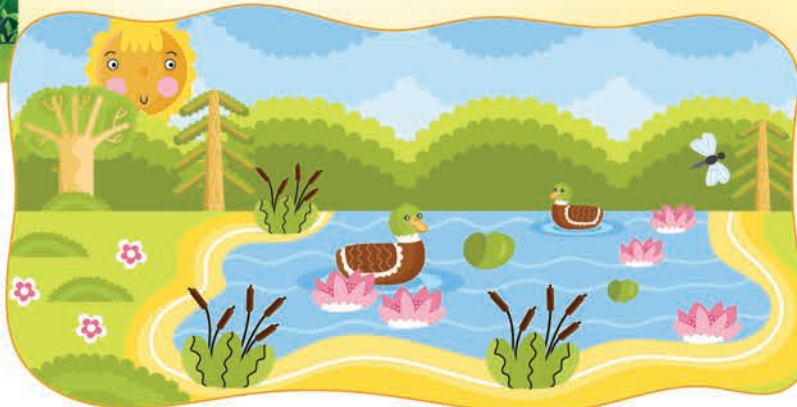
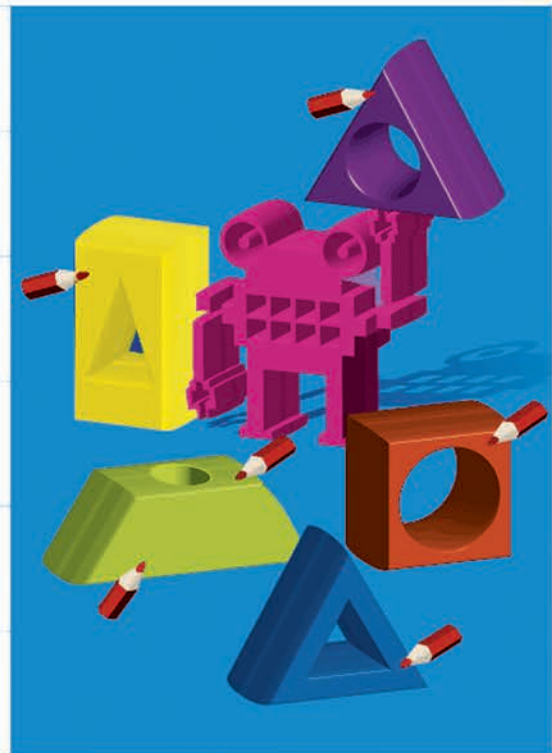
Я побіг у свою кімнату, впав на своє ліжко і плакав. Піднявши очі, я побачив на стіні плакат, де був написаний 23 псалом із Біблії «Господь — то мій пастир...». Погляд зупинився на словах: «Коли я піду хоча б навіть долиною смертельної темряви, то не боятимусь злого, бо Ти при мені...». «Долина смертельної темряви, — подумав я, — яке страшне місце. Але ж Ісус обіцяє бути поруч, допомогти». Я впав на коліна біля свого ліжечка і почав молитися: «Ісусе, врятуй мою сестричку, зціли її». У цей момент ніби Чиясь рука обійняла мене. Заспокоївшись, я заснув. А вранці я дізнався, що Анісічці вже краще, температура тіла нормалізувалася, криза минула.

З того дня здоров'я її поліпшилося, а пухлина після лікування істотно зменшилася. Лікар сказав, що ця криза посприяла тому, що злаякісні клітини були майже переможені. Після цього їй зробили ще одну операцію — видалили пухлину, і вже через місяць я вчив сестричку ходити, обережно тримаючи за обидві ручки.

Зараз Анісії вже 8 років, вона — моя найкраща подружка, хоч ми і не часто зустрічаємося, бо живемо в різних містах. Але коли приїжджаємо до бабусі, то завжди придумуємо різні веселі ігри і залюбки їздимо на велосипедах наввипередки.

СООБРАЖАЛКИ

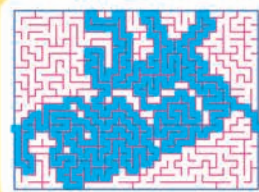
Помоги роботу підібрати чертежи к фигурам. Подбери рисунок ко всем показанным сторонам фигур.

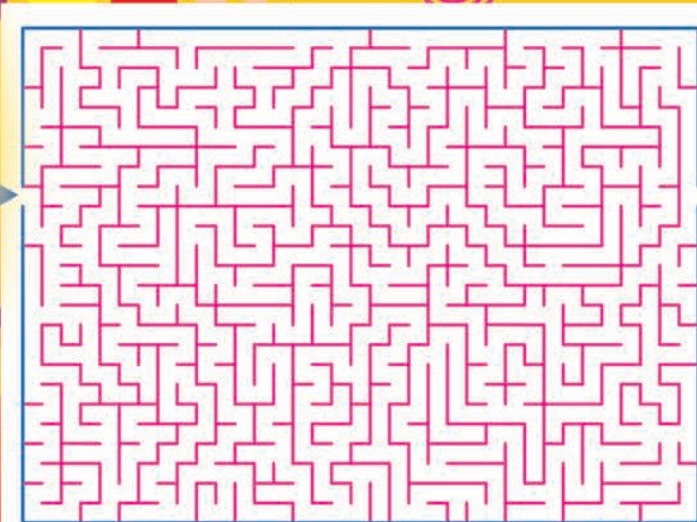
НАЙДИ ОТЛИЧИЯ.

Пройди лабиринт, раскрашивая свой путь. Скажи, что у тебя получилось.

ЛАБИРИНТ

«А МОЙ ПАПА...»

Жарким летним днем у одного из подъездов многоэтажного дома собрались дети. Вволю наигравшись, они сели на лавочку передохнуть.

И вот один мальчик с гордостью показал новенькие часы, блестевшие у него на запястье.

— Эти часы привез мне мой папа из командировки. Они швейцарские. Папа сказал, что это самые точные часы в мире. А еще он сказал, что подарит мне настоящие командирские часы, если я хорошо закончу школу.

— А мне, — сказала его соседка, — на прошлой неделе подарили большую куклу; она ходит и умеет плакать! Мой папа заработал много денег, и они с мамой решили сделать мне подарок. А папа пообещал, что обязательно купит колясочку для моей куклы. Вот здорово! Я буду играть в «дочки-матери»!

— А у меня теперь есть велосипед! Настоящий! Взрослый! Мне дедушка свой отдал. Пусть он и не новый... Папа его так отремонтирует, что он будет даже лучше нового!

— Да что там твой велосипед! Вот у моего папы есть автомобиль! «Фольксваген» называется. И когда я вырасту, папа научит меня водить машину. И тогда я сам сяду за руль этого автомобиля. Вот так-то!

— А у меня папа — строитель. И наш дом — самый красивый на нашей улице. Его мой папа построил. А когда я повзрослею и выйду замуж, он построит для меня еще один дом. Нет, не дом, а настоящий дворец. И я буду жить там, как принцесса! Вот какой у меня папа!

Еще долго слышны были голоса детей, наперебой рассказывавших о своих родителях, и каждый утверждал, что его папа — самый лучший. Никто

даже и не заметил, что одна девочка все время молчала. Ей нечего было сказать, ведь у нее не было папы. Им с мамой и так всегда жилось непросто, но в этот момент она вдруг почувствовала себя самым несчастным ребенком на свете. Ведь у всех есть папы, а у нее нет! Чтобы никто не увидел, что она плачет, девочка тихонько поднялась со скамейки и побрела к парку, который находился поблизости. Там она села на скамеечку и заплакала. Ветер гладил ее волосы, солнышко грело своими ласковыми лучами... Девочка закрыла глаза.

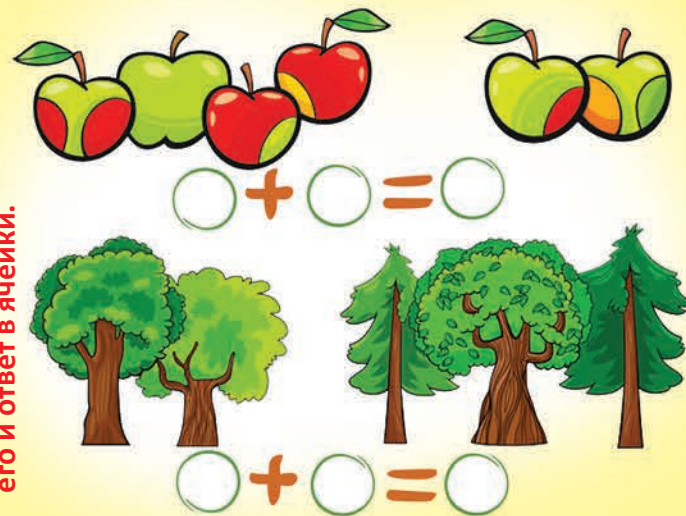
И вот она увидела, что по аллее идет... да, она сразу же узнала его — это был ее ПАПА! Он был таким добрым, каким может быть только папа. Она с радостью бросилась ему на шею.

— Папа, папа, где же Ты был так долго?

— Оглянись вокруг — всю эту красоту Я приготовил для тебя. Для тебя светит солнышко и поют птички. Для тебя весной распускаются цветы и в ночном небе сияют звездочки. Весь этот прекрасный мир — для тебя! Но это еще не все! Я приготовил для тебя прекрасный город с жемчужными воротами и золотыми улицами, город без горя и слез. Но только нужно еще немножечко подождать. Скоро Я приду за тобой, и мы всегда будем вместе.

— Только приходи побыстрее, папа! — сказала девочка и... проснулась. Она сидела все на той же скамеечке в парке, но теперь ей вовсе не было грустно. Она поняла, что у нее тоже есть ПАПА — Небесный Отец, Который скоро вернется за ней! Со счастливой улыбкой она побежала к своим друзьям:

— А мой ПАПА...

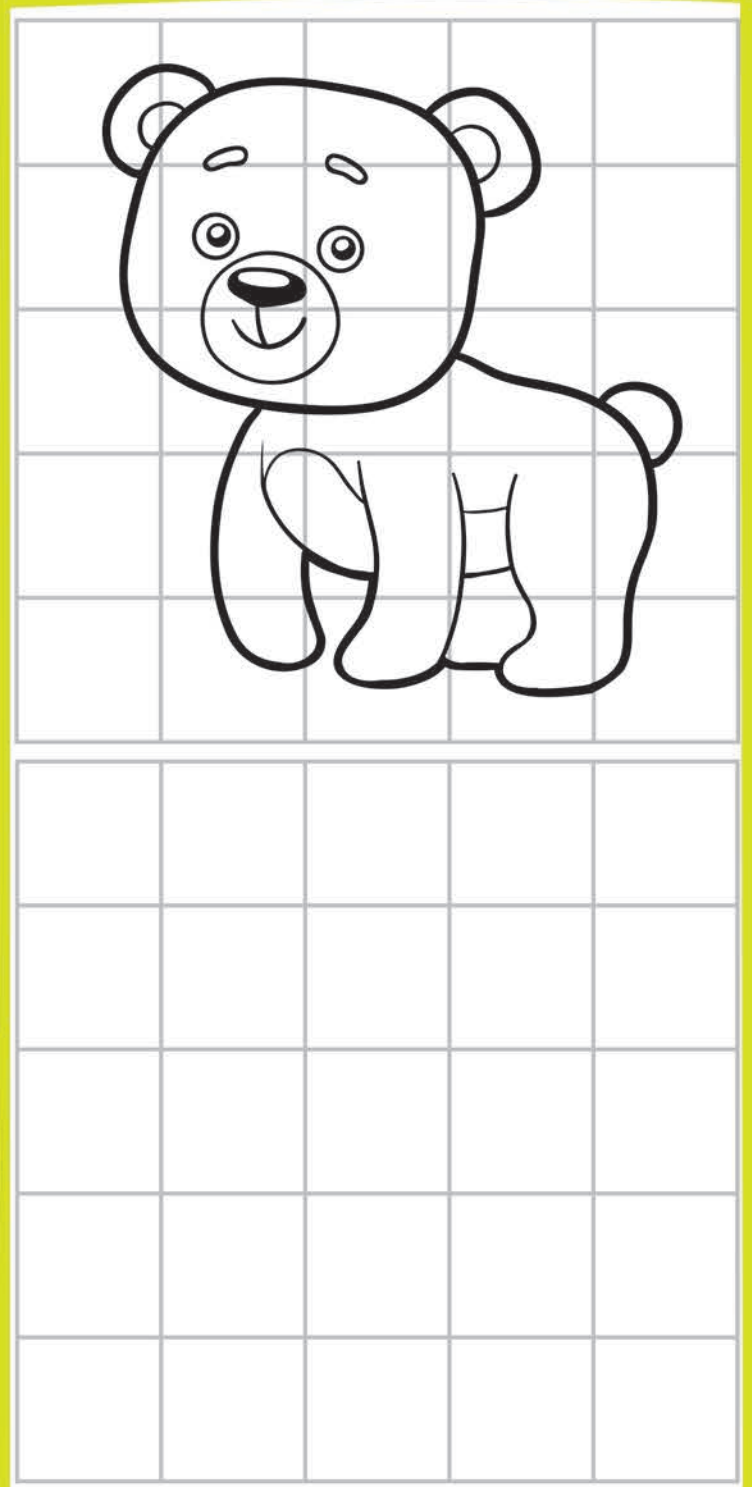

Реши пример, записав его и ответ в ячейки.

ЛАБИРИНТ

Нарисуй по клеточкам медвежонка. Раскрась.

Найди двух одинаковых жучков.

A stylized illustration of a boat with four colorful towers (blue, orange, green, yellow) and a large oval window with diagonal stripes. The boat is white with a brown outline. The towers are blue, orange, green, and yellow. The window is large and oval with diagonal stripes. The background is light blue with white clouds. The water is represented by a wavy line at the bottom.

A cartoon illustration of a large, white dinosaur skeleton, likely a T-Rex, displayed in a museum. The skeleton is mounted on a platform. In the foreground, four children are looking up at the skeleton with expressions of awe and excitement. The child on the far left is a girl with blonde pigtails wearing a red dress. Next to her is a boy in a blue shirt with his arms raised. Then a boy in an orange shirt, and finally a boy in a grey vest over a white shirt. The museum background features brown walls, a staircase with a wooden railing on the right, and arched doorways. The floor is a light brown color with some faint patterns.

секвої – шишки.

A colorful illustration of a savanna scene. In the foreground, a lion with a large, dark brown mane and a friendly expression sits on the left. To his right, a giraffe with a yellow body and brown spots stands, looking towards the viewer. The background features two acacia trees with thick brown trunks and flat, green-topped canopies. The ground is a mix of green grass and yellowish-brown soil. The sky is a pale, solid blue.

A cartoon illustration featuring a smiling pineapple character in the bottom left corner, looking up at a large wooden sailing ship on the water. The ship has white sails with red crosses and a red flag on the mast. The background is a light blue sky and blue water.

ГАРНІ СЛОВА І ГАРНЕ ДІЛО

Серед поля стоїть маленька хатка. Її побудували, щоб у негоду люди могли сховатися й пересидіти в теплі.

Одного разу серед літнього дня захмарило і пішов дощ. А в лісі в цей час було троє хлопців. Вони сховалися в хатинці і дивилися, як з неба ллє як з відра.

Коли це бачать, до хатинки біжить ще один хлопчик. Незнайомий. Мабуть, з іншого села.

Одяг на ньому мокрий, як хлющ. Хлопчик тремтів від холоду.

І ось перший з тих хлопців, що сиділи в сухому одязі, сказав:

— Як же ти змок на дощі! Мені шкода тебе...

Другий теж промовив красиві слова:

— Як страшно опинитися в зливу серед поля. Я співчуваю тобі...

А третій не промовив жодного слова.

Він мовчки зняв із себе сорочку і дав її змоклому хлопчикові. Той скинув мокру сорочку й одягнув суху. Важливіші не гарні слова, а гарні діла.

Для якого сапога нет пары?

КРАПЛИНА ВОДИ

Був спекотний липневий день. До колодязя під високим дубом наближалася група школярів. Вони поверталися з туристичного походу. Їм дуже хотілося пити. І чим ближче був колодязь, тим більше прискорювали вони крок.

А з другого боку до колодязя наближалася бабуся. Вона йшла здалека, дуже втомилася. І бабуся, й туристи підійшли до колодязя одночасно.

На зрубі стояло відро з холодною водою. Діти оточили його й один за одним пили воду. А бабуся відтіснили. Вона відійшла до дуба й зажурено стояла, схилившись на дерево.

Коли туристи напилися води й пішли собі, глянула бабуся їм услід і задумливо похитала головою. Той, хто поспішить випити краплину води, перш ніж нап'ється дідусь, бабуся, батько, мати, виросте негідним.

Василь Сухомлинський

КАМІНЬ

У лузі, під гіллястим дубом, багато років була криниця. Вона давала людям воду. Під дубом біля криниці відпочивали подорожні. Одного разу до криниці прийшов хлопчик. Він любив пустувати. Хлопчик подумав: «А що воно буде, як я візьму оцей камінь і кину його в криницю? Ото, мабуть, булькне».

Підняв камінь, кинув його в криницю. Булькнуло та ще й дуже. Хлопчик засміявся, побіг і забув про свої пустощі.

Камінь упав на дно криниці й закрив джерело.

Вода перестала прибувати. Криниця засохла.

Засохла трава навколо криниці, і дуб засох, бо підземні струмки потекли

кудись в інше місце.

На дубі перестав мстити гніздо соловейко. Він полетів на інший луг.

Замовкла соловейкова пісня.

Сумно стало в лузі.

Минуло багато років. Хлопчик став дідусем. Одного разу він прийшов на те місце, де колись був зелений луг, стояв гіллястий дуб, співав соловейко, вабила холодна криниця.

Не стало ні луку, ні дуба, ні соловейка, ні криниці. Довкола пісок, вітер здіймає хмару пилуки.

«Де ж воно все поділося?» — подумав дідусь.

Веселый English

Play this game

1
Sing your
favorite
song

2
Who is this?

3
Make your
bed

4
Call Your
friend and
Say:
«Hello!»

5
Do task
№1

6
Who is this?

Rules:

One player tells any number from 1 to 20 (He shouldn't see the board with tasks). Other players make a task of this number. Who is the best in making the task, that person tells another number. The more players, the more interesting will be the game.

7
Say 2
compliments
to your
friend

13
Wash
a cup

12
Who is this?

11
Jump
5 times

10
Do task
№2

9
Who is this?

8
Count in
English
from
1 to 20

14
Draw
an
Animal

15
Do task
№3

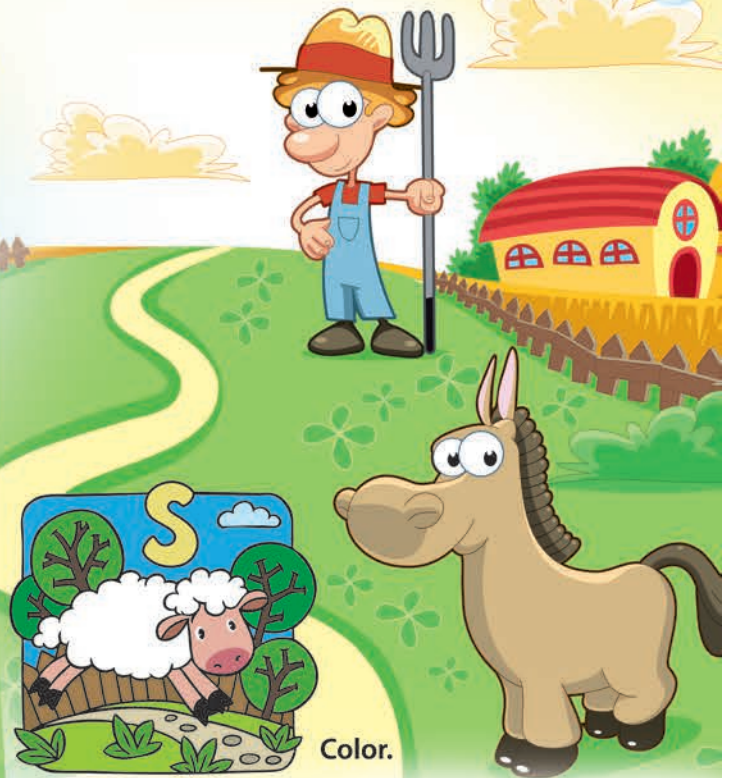
16
Tell
your
Hobbies

17
Write
your
favorite
fruits

18
Read
aloud few
sentences
from
any book

19
Who is this?

20
Write
names
of
colours

TASK 1

Move the words to
make a sentence.

TO LIKES PLAY THE
DOG BALL

TASK 2

Find words.

SHOE

DUCK

DOLL

GLOBE

BLOCK

GREEN

X	K	C	O	I	B
I	N	E	E	R	G
I	G	I	O	B	E
O	Q	N	C	W	C
D	N	S	H	O	E
U	W	K	C	U	D

TASK 3

Color the answers in
the picture using
the key

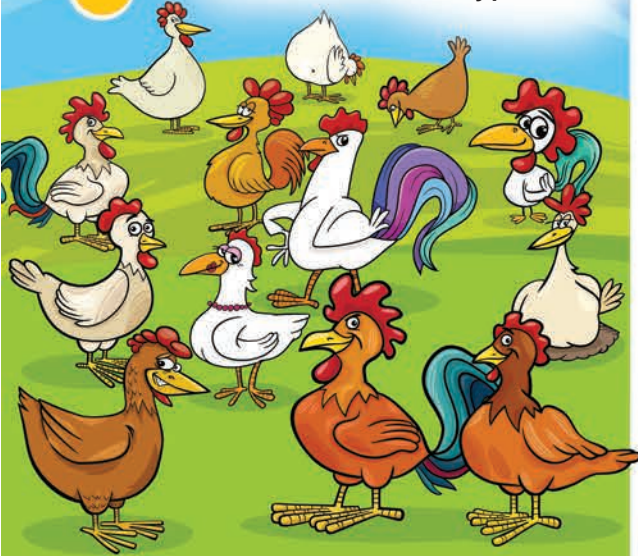
KEY

1 = RED
2 = BROWN
3 = BLUE
4 = GREEN
5 = PURPLE

6 = YELLOW
7 = ORANGE
8 = GRAY
9 = LIGHT BLUE
10 = WHITE

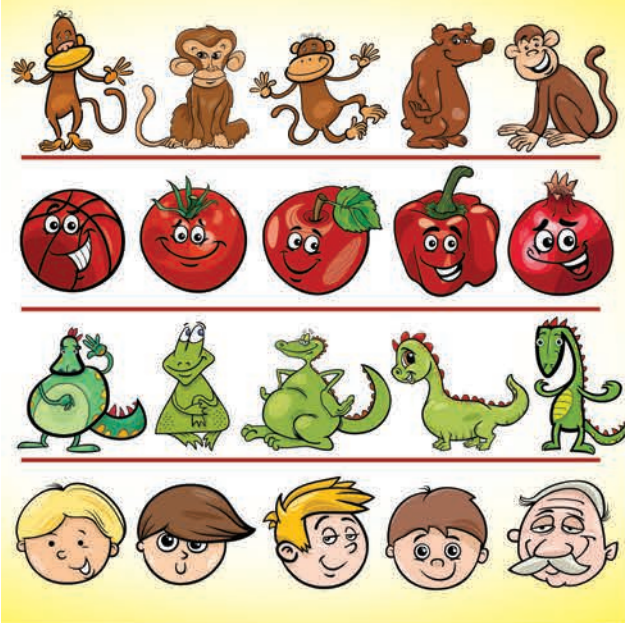

Полічи всіх птахів на
галявині. Скількох ти бачиш
півнів, а скількох курочок?

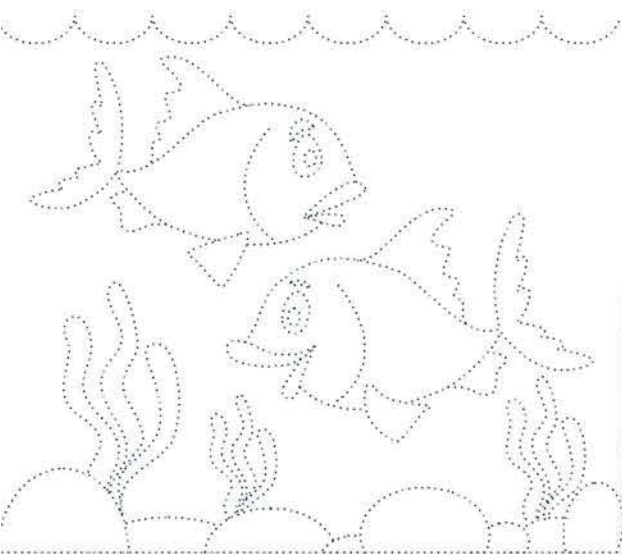

ЛОГІКА

У кожному ряду знайди
зайвий малюнок.

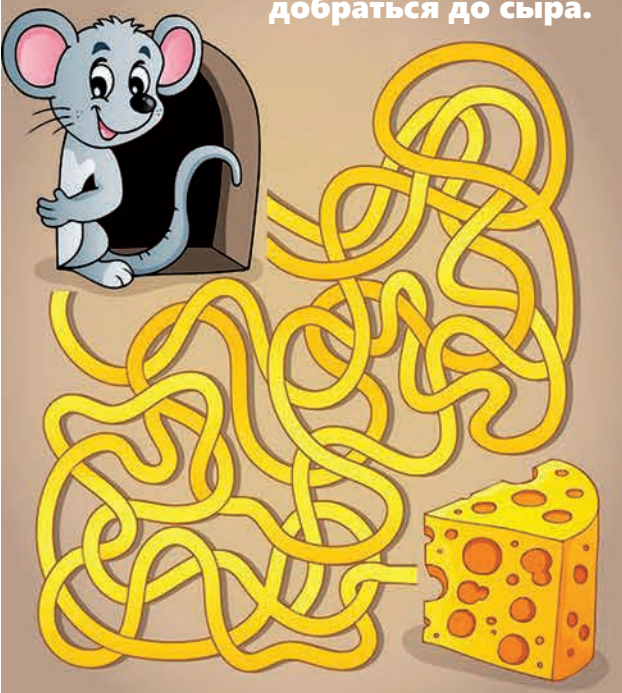

Соедини точки и раскрась.

ЛАБІРИНТ

Помоги мышке
добраться до сыра.

СЛОВА И ПОСТУПКИ

Тетя Даша, которая спо-
койно гладила белье в
своем доме, вдруг встре-
пенулась. За окном она
услышала голос своего сына
Алеша, который произно-
сил плохие слова. Ее сердце
сжалось от боли. Она не
ожидала такого от своего
послушного сына.

Когда наступило время
обеда, он зашел в комнату.
Мама сказала Алеше:

— Сынок, а почему в об-
щении с друзьями ты стано-
вишься таким грубым?

Алеша понял, что мама
слышала его спор с друзья-
ми из-за орехов. Он опу-
стил голову и не знал, что
сказать. Мама поняла это.

— Алешенька, я не осуж-
даю тебя, а хочу помочь.

— Мама, если я не буду
говорить с ними на их язы-
ке, они перестанут со мной

дружить, — наконец осме-
лился произнести Алеша.

— Но разве в современ-
ном языке нет хороших
слов, Алеша? Мне кажется,
твои опасения — напрасны.
Вспомни, что мы читали
с тобой о детских годах
Иисуса. Он никогда в Сво-
ем поведении не подражал
плохому. Поступая иначе,
мы отказываем в дружбе
нашему самому лучшему
Другу, Который в силе по-
мочь наладить добрые от-
ношения даже с врагом.

Мамины слова были таки-
ми мудрыми и приятными,
мягкими и нежными, словно
аромат розы, которая рас-
цвела у них за окном. На
душе у него стало легко и
радостно.

Собираясь после обеда на
прогулку, Алеша все еще ду-
мал над мамиными словами.

Мальчик решил просить
Иисуса о том, чтобы его
друзья тоже полюбили Его.
Алеша обратился за советом
к маме. И вот что мама посо-
ветовала.

— Сынок, — сказала она. —
Давай сделаем вот что. Сей-
час ты поможешь мне испечь
пирожки, а вечером выне-
сешь их на улицу и угостишь
своих друзей. Думаю, что это
их удивит. А если они спросят
тебя, почему ты вдруг, по-
сле ссоры с ними, угощаешь
их пирожками, ты можешь
сказать, что решил поступить
так, как поступал мальчик
Иисус.

Хотя Алеше было сложно
решиться на такой поступок,
но он вместе с мамой по-
просил Иисуса помочь ему в
этом. И, представьте себе, у
него все получилось. И даже
лучше, чем он ожидал!

Кидай кубик и ходи. Если твоя фишка
попала на желтый квадратик со
стелочкой, то переставь фишку
в направлении стрелки. Выиграет тот,
кто первым доберется до финиша.

ИГРА

«ДРУЖБА ЖИРАФОВ»

Какие рисунки не являются частями картинки?

На дитячому майданчику одного літнього дня гралися діти. У самому розпалі гри до них прилетів сіро-білий голуб. Діти почали розглядати його. Виявилося, що у пташки поранена одна лапка, тому голуб не може високо літати. Усі діти почали співчувати пораненій пташці, а потім один темноволосий хлопчик рішуче сказав, що він візьме птаха до себе, доки той не одужає. Кожний із присутніх захотів узяти пташку собі та піклуватися про неї.

Дві сестрички Тетяна й Аліна теж захотіли допомогти птаху, але батьків вдома не було, а отже, запитати дозволу немає в кого. Та й навряд чи батьки дозволять це зробити. Тим часом хтось із дітей посадив голуба у велику картонну коробку, аби той нікуди не втік, доки його не забере хтось із дітей. Утім, з часом діти забули про голуба. Вони із захопленням продовжили гру. Поранений голуб самотньо сидів у коробці.

Почало сутеніти. Діти почали розходитися додому.

Кожен, прощаючись з усіма, обіцяв запитати відразу дозволу у батьків і забрати бідолашу голуба до себе. Проте спливали хвилини, але ніхто з дітей не повертався до майданчика за голубом. Лише Сашко швидко вибіг зі свого під'їзду і голосно вигукнув: «Мама мені не дозволила взяти голуба до себе» – і чимдуж побіг додому. Дві сестрички Тетянка й Аліна не поспішали йти додому, адже батьки повернуться ще

не скоро. Вони ще трохи почекали, сподіваючись, що хтось із товаришів забере птаха до себе. Та коли вже було пізно, вони разом із голубом повернулися до своєї квартири.

На кухні діти знайшли велику каструлю і поклали туди голуба. Дали йому їжі та води і вже після цього пішли спати. Вранці батьки очікували у дітей пояснень щодо нового мешканця. Дівчатка все пояснили батькам. Мама і тато співчували пораненому птаху і дозволили залишити його до повного одужання. Кілька тижнів голуб жив у гостинній родині. Сестрички старанно піклувалися про птаха. Потроху голубу ставало краще. Він виглядав бадьорим і ніби повеселішав.

Настав день, коли дітям і голубу необхідно було прощатися. Дівчатка винесли птаха на балкон і випустили його на волю. Він недовго покружляв навколо їхнього балкона, ніби прощаючись, і зник. Сестрички спочатку сумували за голубом. Та надійшов час йти до школи, і дівчаток підхопив вир шкільних буденних справ.

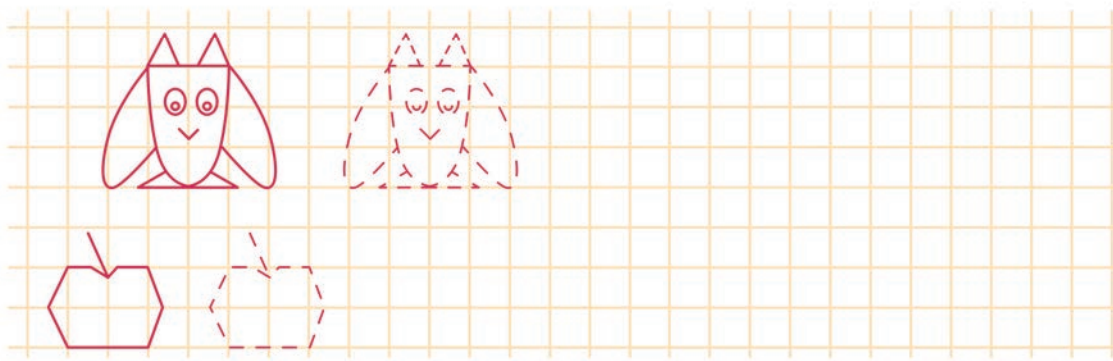
Дні минали за днями, і вже навчальний рік підходив до свого завершення. Сестри час від часу згадували свого голуба.

Одного разу дівчатка побачили, як на їхньому балконі у дерев'яному квітнику голубка звилала гніздечко. На радість сестричок, голубка була дуже схожою на того голуба, якого вони врятували і яким опікувалися минулого літа. Уся родина зраділа новій зустрічі.

Мама попросила доньок поводитися на балконі тихо, аби не сполохати пташку, котра висиджує своїх майбутніх пташенят. Коли ж, нарешті, з'явилися крихітні малята, дівчатка були зворушені і щасливі водночас. Щодня вони обережно спостерігали за тим, як ростуть маленькі голуб'ята.

Ще якийсь час голуби прилітали до оселі гостинних людей. Тетяна й Аліна зростали разом із пташенятами, радіючи тому, що птахи пам'ятають добро людських сердець.

НАРИСУЙ ПО КЛЕТОЧКАМ.

НАЙДИ 5 ОТЛИЧИЙ.

Аліна Карашук

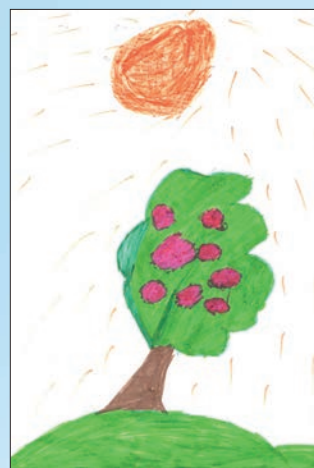
Рената Войцехович

Азал Ельдаров

Сніжана Колош

Марія Прокопенко

Олексій Кохан

Анастасія Федорчук

Павло Прокопчук

Анна Карпінська

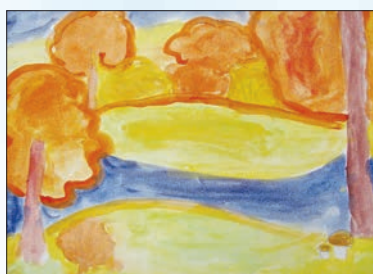
Маркіян Кузишин

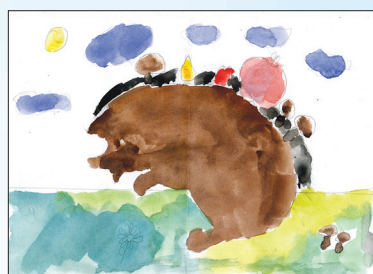
Ліза Попова

Вікторія Середин

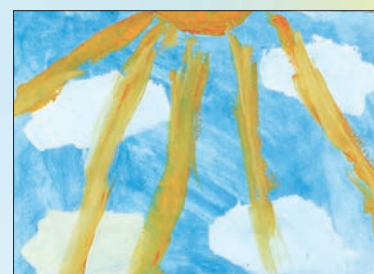
Аліна Ковлева

Олександр Чалий

Юлія Сад

Вікторія Прокопенко

Вечірні історії

Норе.UA

Дитячі повчальні історії Добрячка

ПН-ПТ
20:50

ТЕЛЕФОНУЙТЕ
0 800 30 20 20
безкоштовно по Україні

ДИВІТЬСЯ
У кабельних мережах,
Інтернеті, на моб. додатках
і на супутнику ASTRA 4A

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

ПЛАСТИЛІНОВИЙ СВІТ

Автор:
Кузьменко Єлізар

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

«Джерело життя»
Християнське видавництво
ДЖ

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Сміль
Над номером працювали:
Ольга Бокова, Інна Джердж (молодша)
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати
і скорочувати тексти.
Рукописи не повертаються. Листування
ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua